ലോഗോസ് ക്വിസ് ലഘുപഠനം

വെളിപാടു ഗ്രന്ഥം

(അധ്യായം 4-9)

(2017)

ആമുഖം

യോഹന്നാന്റെ വെളിപാട് പലർക്കും 'വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന' പുസ്തകമെന്നതിലുപരി ദുരൂഹതകളും അവ്യക്തതകളും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതാണ്. വെളിപാടിൽ എത്ര വാക്കുകളുണ്ടോ അത്രയും രഹസ്യങ്ങളുണ്ട് എന്ന വി. ജെറോമിന്റെ പ്രസ്താവന ഈ ഗ്രന്ഥം എത്രമാത്രം രഹസ്യാത്മകമാണ് എന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. ഔദ്യോഗിക സഭയിൽത്തന്നെ പൊതുവേ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് അധികം പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. പ്രതീകങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതിനാൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നതും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നതുമാകാം അതിന് ഒരു കാരണം. " അകത്തും പുറത്തും എഴുതപ്പെട്ടതും സപ്തമുദ്രകൾ പതിച്ചതു "മായി (വെളി 5,1) സിംഹാസനസ്ഥന്റെ വലതുകൈയിലിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥംപോലെ തുറക്കപ്പെടാത്ത ഗ്രന്ഥമായി പലർക്കും ഇത് അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ഔദ്യോഗികസഭകളിൽ വെളിപാടിന് പ്രാധാന്യം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും, സഭാന്തരവിഭാഗങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇതിലെ പ്രതീകങ്ങൾ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. ലോകാവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ വെളിപാടിനെ അധികരിച്ചുള്ളതാണ്. കലകളിൽ ഇതിനുള്ള സ്വാധീനവും എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകാവസാനദൃശ്യങ്ങളും പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയുമെന്ന സ്വപ്നവും വിശ്വൈകജേതാവായ വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തേറിയ ക്രിസ്തുവും സൂര്യനെ ഉടയാടയാക്കിയ സ്ത്രീയും എല്ലാം ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം.

വെളിപാട്ഗ്രന്ഥം യോഹന്നാനു ലഭിച്ച ദർശനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. കുരിശിൽ മരിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യജീവിതത്തെയും ചരിത്രത്തെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാണ് ഇതിലെ മുഖ്യപ്രമേയമെന്നു പറയാം. ഈ

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ദുരൂഹതയുടെ തോടുകൾ ഭേദിച്ചാൽ വിസ്മയകരമായ ദൈവ ശാസ്ത്രലോകത്തെത്തിച്ചേരാൻ കഴിയും. ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ ദൈവ ശാസ്ത്രങ്ങളിലൊന്ന് വെളിപാടിലേതാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു.

രചയിതാവ്

വെളിപാടിന്റെ രചയിതാവ് ആരെന്ന് ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്: ''ആസന്ന ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നവയെ ... ദാസനായ യോഹന്നാന് വെളിപ്പെടുത്തി''(1,1-2; 4,9; 22,8). ദൈവദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും സഭകൾക്ക് കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ യോഹന്നാനാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാല്പത്തിയേഴു പ്രാവശ്യം ''ഞാൻ കണ്ടു'' എന്നും ഇരുപത്തിയേഴുപ്രാവശ്യം ''ഞാൻ കേട്ടു'' എന്നും ആവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ വെളിപാടിലെ ദർശനവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാം. ''നിങ്ങളുടെ സഹോദരനും, പീഡകളിലും രാജ്യങ്ങളിലും ക്ഷമാപൂർവമായ സഹനത്തിലും യേശുവിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം പങ്കുചേർന്നവനുമായ യോഹന്നാനായ ഞാൻ''(1,9) എന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന അദ്ദേഹം സഭകളുടെ അനുദിനജീവിതം അടുത്തറിയുകയും സഹോദരങ്ങളുടെ പീഡകളിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സഭകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നതസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്.

സുവിശേഷവും ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയത് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹയാണെന്ന് പൊതുവേ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. വെളിപാട് രചിച്ചതും ഇതേ ശ്ലീഹയാണെന്ന് പ്രബലമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. സെബദിയുടെ പുത്രനായ യോഹന്നാൻ സുവിശേഷവും വെളിപാടും എഴുതിയെന്ന് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇരണേവൂസും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് ആദിമനൂറ്റാണ്ടിലെ പല സഭാപിതാക്കന്മാരും രചയിതാവ് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹയാണെന്ന അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് ആവർത്തിക്കുന്നത്.

യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹ എഴുതിയെന്ന് വെളിപാടുഗ്രന്ഥത്തിൽ എടുത്തുപറയാത്തത് രചയിതാവിനെപ്പറ്റി ആദിമനൂറ്റാണ്ടുമുതൽതന്നെ സംശങ്ങൾക്ക് ഇടനല്കി. കൂടെജീവിച്ച ഒരു വ്യക്തിയുടെ മിഴിവൊടെയല്ല ഗ്രന്ഥകാരൻ യേശുവിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമാണ് വെളിപാടു ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ കാലയളവിൽ യോഹന്നാന്റെ പ്രായാധിക്യം കൂടി പരിഗണിക്കാം. ഇത്ര മിഴിവുറ്റതും വിഭ്രമജനകവുമായ ചിത്രീകരണങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ വാർധക്യത്തിൽ നല്കാൻ കഴിയുമോയെന്ന് ചിലർ സംശയിക്കുന്നു.

തന്റെ അനുഭവങ്ങളും ആശയങ്ങളും അടുത്തു പങ്കുവച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യ ഗണം യോഹന്നാന് ഉണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കാം. ഈ സമൂഹത്തിലെ ഒരു ശിഷ്യൻ യോഹന്നാന്റെ ദർശനങ്ങൾക്കും വീക്ഷണങ്ങൾക്കും അന്തിമരൂപം നല്കിയതാണ് വെളിപാടുഗ്രന്ഥം. ദർശനം ലഭിച്ചത് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായ്ക്കാണെങ്കിലും രചിച്ചത് വേറൊരു വ്യക്തിയാണെന്ന് ഈ വിശദീകരണം അംഗീകരിക്കുന്ന പഠിതാക്കാൾ പറയുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, വെളിപാട് എഴുതിയ വ്യക്തി ആരെന്ന് നൂറുശതമാനം തീർച്ചയോടെ പറയാൻ ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല.

രചിക്കപ്പെട്ട വർഷം

വെളിപാട് രചിക്കപ്പെട്ട വർഷവും ഇന്നു ചർച്ചാവിഷയമാണ്. കലിഗുള, ക്ലൗദിയൂസ് എന്നീ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ (എ.ഡി. 37-54) ഇത് എഴുതപ്പെട്ടെന്നു ചുരുക്കം ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നെങ്കിലും ഇന്നത് ആരും തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഡൊമീഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ (എ.ഡി.81-96) അവസാനനാളുകളിലാണ് വെളിപാട് എഴുതപ്പെട്ടതെന്ന് ഇരണേവൂസ് പറയുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അത് എ.ഡി. 92-96 വർഷങ്ങളിലാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. വെളിപാടിലെ പീഡകളും മർദനങ്ങളും ഇതിന് ഉപോദ്ബലകമായി പഠിതാക്കൾ ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, സഭകൾക്കുള്ള എഴുത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ രണ്ടാം തലമുറയിലോ അതിനുശേഷമോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. എ.ഡി. 95-നോടടുത്ത് വെളിപാട് എഴുതപ്പെട്ടുവെന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഇന്ന് കൂടുതൽ പഠിതാക്കളും സ്വീകരിക്കുന്നത്.

രചിക്കപ്പെട്ടസ്ഥലം

പാത്മോസ് എന്ന ദ്വീപിലായിരുന്നു യോഹന്നാന് ദൈവികവെളിപാട് ലഭിച്ചത് എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. തടവുകാരെ ശിക്ഷയ്ക്കായി താമസിപ്പിക്കാൻ റോമൻ ഭരണാധികാരികൾ വിജനവും ഒറ്റപ്പെട്ടതുമായ ഈ കൊച്ചുദ്വീപാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. യോഹന്നാനെയും അവിടേക്കു നാടുകടത്തിയതായിരിക്കണം എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ വെളിപാട് രചിക്കപ്പെട്ടത് പാത്മോസിലാണെന്ന് രചയിതാവ് പറയുന്നില്ല. ഇതിന്റെ രചന യോഹന്നാന്റെ സമൂഹമുണ്ടായിരുന്ന എഫേസോസിലോ ഏഷ്യാമൈനറിന്റെ തീരങ്ങളിൽ എവിടെയോ ആണെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള പണ്ഡിതമതം.

മത-സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയപശ്ചാത്തലം

വെളിപാടുഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ ഇതിലെ ആശയങ്ങളിലും പ്രതീകങ്ങളിലും പദപ്രയോഗങ്ങളിലും പ്രകടമാണ്. ഏതൊരു ദർശനത്തിനും അടിസ്ഥാനമായുള്ള പ്രത്യേക ചരിത്ര-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതിന്റെ അർഥതലങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങാൻ സഹായിക്കും. ക്രിസ്തുമതം വ്യാപിക്കുമ്പോൾ മധ്യപൂർവേഷ്യൻ മേഖലകൾ രാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങൾ കൊടുമ്പിരികൊള്ളുന്ന വേദിയായിരുന്നു. റോമൻ സാമ്രാജ്യം ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ കടന്നു വിസ്തൃതമായികൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടവുമായിരുന്നു. വിഭിന്നങ്ങളായ ജനതകളും സംസ്കാരങ്ങളും വിശാലറോമൻ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഉൾകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിൽപ്പെടുന്നവ ആയിരുന്നു വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന ഏഴുസഭകളും. വൈദേശികാധിപത്യമാണ് സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും ശക്തമായ കോളിളക്കങ്ങളും ശീഘ്രവ്യതിയാനങ്ങളും ഉളവാക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയിലെ മാറ്റങ്ങൾ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മുഖഛായ തന്നെ മാറ്റിമറിക്കുന്നത് ഇവിടേയും ദൃശ്യമായിരുന്നു.

വിജാതീയ മതങ്ങൾ

ഏഷ്യാമൈനറിൽ ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വിവിധങ്ങളായ മതങ്ങളും ആചാരങ്ങളും നിലനിന്നിരുന്നു. എഫേസോസിലെ അർത്തേമിസ്/അർത്തിമാദെ പോളിമാസ്തെ ദേവതയുടെ കീർത്തികേട്ട ക്ഷേത്രം പൗരാണികാലത്തെ ഏഴു ലോകാദ്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പെർഗാമോസിലെ സഭയ്ക്കുള്ള കത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാത്താന്റെ സിംഹാസനം അവിടെ രൂഢമൂലമായിരുന്ന വിജാതീയ മതങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സേവൂസിന്റെ ബലിപീഠമായും ഇത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. സാർദിസിന്റെ പ്രധാനദേവത അർത്തെമീസും, ദേവൻ സേവൂസ് ലിദിയോസുമായിരുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ വിവിധ ദേവതകളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും സ്വാധീനം മറ്റെല്ലാ നഗരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ ശക്തമായിരുന്ന ഈ വിജാതീയ മതങ്ങളുടെ മധ്യേയാണ് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം വേരുറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നത്.

ചക്രവർത്തിയാരാധന

സാമ്രാജ്യത്തോടുള്ള ആദരം കാലക്രമേണ ചക്രവർത്തിമാരോടുള്ള ഭക്തിയായി വളർന്നു. ഗ്രീക്കുമതങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഇതിനെ അംഗീകരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചു എന്നത് ചക്രവർത്തിയാരാധന പെട്ടെന്നു വേരുപിടിക്കാൻ സഹായിച്ചു. മരിച്ചുപോയവരോടുള്ള വണക്കം ആവശ്യങ്ങളിലും അപകടങ്ങളിലും സഹായിക്കുമെന്നു യവനർ കരുതിയിരുന്നു. അഗസ്റ്റസ് ചക്രവർത്തി ജീവി

തകാലത്തുതന്നെ ദൈവനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത് നീറോയുടെ കാലത്ത് സർവസാധാരണമായി. ലോകരക്ഷകൻ എന്ന് നീറോയും നാഥനും ദൈവവും എന്ന് ഡൊമീഷ്യനും വിളിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ബഹുദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്ന ജനതകൾക്ക് ഇവരെ ദൈവങ്ങളായി ആരാധിക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ആ കല്പനയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെടുന്നവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന രാജകീയാനുകൂല്യങ്ങളാൽ പലരും അതിനെ സാമോദം ആശ്ലേഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ചക്രവർത്തിയാരാധന രൂഢമൂലമായിരുന്നിടത്ത് അതിനുള്ള അമ്പലം പണിയാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചിരുന്നു. സ്മിർണപട്ടണത്തിൽ റോമാദേവതയ്ക്കായി ബി. സി. 195ൽ പടുത്തുയർത്തിയ അമ്പലം ഏഷ്യാമൈനറിൽ ഈ പുതിയ രാഷ്ട്രീയ-മത സ്വാധീനത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പട്ടണങ്ങളെ "നെയോകോറസ്" (അമ്പലസംരക്ഷകൻ) എന്ന പദവിയും നല്കി റോമൻഭരണകൂടം ആദരിച്ചു. യോഹന്നാന്റെ കത്തുകളിലെ ഏഴു നഗരങ്ങളും പല കാലങ്ങളിലായി നെയോകോറസ് പദവി ലഭിച്ചിരുന്നവയായിരുന്നു എന്നത് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ മുഴുവൻ വ്യാപകമായിരുന്ന ചക്രവർത്തിയാരാധനയ്ക്കു തെളിവാണ്. ബി.സി. 29ൽ പെർഗാമോസ്പട്ടണത്തിൽ റോമാദേവതയ്ക്കും അഗസ്റ്റസ് സീസറിനുമായി ക്ഷേത്രം പടുത്തുയർത്തി. ഇവിടെയാണ് റോമൻ ചക്രവർത്തിക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തുതന്നെ ആദ്യമായി ആരാധനാവേദി പണിതത്. ചക്രവർത്തിയാരാധനയുടെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന എഫേസൂസിൽ ക്ലൗദിയൂസ്, ഡൊമീഷ്യൻ, ഹേദ്രിയൻ തുടങ്ങിയവർക്ക് ക്ഷേത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

എല്ലാവരും ചക്രവർത്തിയാരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദർക്ക് ഇതിൽനിന്നും ഒഴിവുലഭിച്ചിരുന്നു. യഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ ആനുകൂല്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. സാവധാനം യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും തമ്മിൽ അകന്നതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയതലത്തിലും പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കു കാരണമായി. തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിക്കുന്നത് തടയാൻ യഹൂദർ ശ്രമിച്ചു. ഈ സമൂഹങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ അകന്നതിനെ തുടർന്ന് ചക്രവർത്തിയാരാധനയിൽ പങ്കുചേരാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിർബന്ധിതരായി.

സർവാധിപനായ ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു വിശ്വാസപരിത്യാഗം ചെയ്യാതെ റോമൻ ചക്രവർത്തിയെ വണങ്ങാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. റോമൻസാമ്രാജ്യത്തോടുള്ള വിധേയത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ റോമൻദേവതകളെ പ്രത്യേക പ്രാർഥന ഏറ്റുചൊല്ലി വിളിക്കാനും ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിമയ്ക്കു മുമ്പിൽ വീഞ്ഞും ധൂമവും അർപ്പിക്കാനും ക്രിസ്തുവിനെ ദ്വേഷിക്കാനും അവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടതായി

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്ലീനിയുടെ എഴുത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ വിശ്വാസം ത്യജിച്ചതായും മറ്റുചിലർ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ധൈര്യപൂർവം ഏറ്റുപറഞ്ഞതായും അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. വെളിപാടിൽ കാണുന്ന ശക്തമായ ഭാഷയിലെ പ്രതികാരത്തിനായുള്ള മുറവിളിയും ഭീകരമായ വിധത്തിൽ തിന്മയുടെ സഹാനുവർത്തികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്ന ചിത്രീകരണവും സഭയുടെ പ്രശ്നസങ്കീർണങ്ങളായ ദിനങ്ങളിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്.

അപഭ്രംശംവന്ന സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെ ഉള്ളിൽനിന്നു കാർന്നുതിന്നുതായിരുന്നു സാമൂഹികജീവിതത്തിലെ ലാഘവങ്ങളായ കാഴ്ചപാടുകളും ഇടപെടലുകളും. ഈ കൂട്ടുചേരലിന്റെ വക്താക്കളാണ് ''ജേസബേൽ'', ''നിക്കോളായക്കാർ'' എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ. ഈ സാമൂഹ്യതിന്മയുടെ വ്യാപ്തി അറിയണമെങ്കിൽ ആ നാളുകളിലെ ഏഷ്യാമൈനറിലെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിലേക്കു കടന്നുചെല്ലണം. ഏഷ്യമൈനറിലെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയിൽ ഉത്പാദകസംഘങ്ങൾക്കു വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പെർഗാമോസിലെയും ലവൊദീഷ്യയിലെയും നിറംകൂട്ടുകാരും സ്മിർണയിലെ വെള്ളി-സ്വർണപണിക്കാരും എഫേസോസിലെ പണമിടപാടുകാരും തിയത്തിറയിലെ കമ്പിളിവ്യാപാരികളും സാർദീസിലെ കെട്ടിടംപണിക്കാരും ഫിലഡെൽഫിയയിലെ കമ്പിളിനെയ്ത്തുകാരും എല്ലാം ഓരോ തൊഴിൽ സംഘങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. റോമൻഭരണകാലത്താണ് ഉത്പാദകസംഘങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യാപകമായത്. ഈ സംഘങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ദേവതകളെ സംരക്ഷകരായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേവതകളുടെ ബഹുമാനാർഥം വർഷംതോറും അവർ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന വിരുന്നുകളിൽ സംബന്ധിക്കുക അവയിലെ അംഗങ്ങളുടെ കടമയായി അവർ കരുതി.

തൊഴിൽ സംഘങ്ങളും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വലിയ തലവേദനയായിരുന്നു. പരദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവരുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു. തൊഴിൽ സംഘങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈ ആഘോഷങ്ങളിൽ നിന്നു മാറിനില്ക്കുക എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഈ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ആ ദേവന്മാരെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും തുല്യമായിരുന്നു.

ഈ ആചാരങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ വിജാതീയസമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയല്ല അവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പങ്കുചേരുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവർ കുറവല്ലായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിലനില്ക്കാനുള്ള മാർഗമായിപോലും അത് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സാമ്പത്തികമെച്ചവും സാമൂഹികാഭ്യുന്നതിയും കൈവരിക്കാനുള്ള എളു

പ്പവഴിയായി ചിലരെങ്കിലും അതിനെ കണക്കാക്കി. ധർമസങ്കടത്തിലായ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ സാമ്പത്തിക സംരക്ഷണത്തെപ്രതി ഇവിടെയെല്ലാം അയഞ്ഞ സമീപനം സ്വീകരിച്ചെങ്കിൽ അദ്ഭുതമില്ല.

നിക്കൊളായക്കാർ ക്രൈസ്തവപഠനങ്ങളെ സാഹചര്യത്തിന് അനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിച്ച് അവരുടെ സമൂഹത്തിലെ സമാധാനപരമായ നിനില്പ്പ് ഉറപ്പുവരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതായി കരുതാം. ഈ പഠിതാക്കളെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് പെർഗാമോസ്, തിയത്തിറ സഭകളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (2,12-15; 20-24). ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ലാഘവവീക്ഷണം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും വ്യാപകമായിരുന്നുവെന്നു കരുതാൻ ന്യായങ്ങളുണ്ട്. വെളിപാടിലെ അന്തിമദർശനങ്ങളുടെ ഒരു ലക്ഷ്യം വ്യഭിചാരതുല്യമായ ഈ സമൂഹവേഴ്ചകളിൽ നിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അധാർമിക സമ്പത്ത്

വെളിപാട് ഒരു ചരിത്രപുസ്തകം അല്ലാത്തതിനാൽ അതിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന തിന്മകൾ ഊഹിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ബാബിലോണിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നിടത്തും അതു നിപതിക്കുമ്പോൾ ഉയരുന്ന വിലാപത്തിലും കുറെയൊക്കെ സൂചനകൾ കണ്ടെത്താം. തിന്മയുടെ അവതാരമായ ബാബിലോണിനെ വേശ്യയായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അന്യായമായി കുന്നുകൂട്ടുന്ന സമ്പത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ആഡംബരത്തിൽ മുങ്ങിയ വേശ്യ. ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിക്കുന്ന കപ്പം പലപ്പോഴും അവരുടെ മുതുകിലേറ്റുന്ന നുകം പോലെയാണ്. വാണിജ്യവും ഇതിന്റെ ഭാരം കൂട്ടുന്നു. കച്ചവടസാധനങ്ങളുടെ പേരുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: ''സ്വർണം, വെള്ളി ... അടിമകൾ, അടിമകളല്ലാത്ത മനുഷ്യർ'' (18,12-14). ഇവിടെ വിവരിക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരിൽ ''മനുഷ്യരും'' ഉണ്ടെന്നത് ആ വാണിജ്യത്തിലെ അധാർമികതയുടെ ആഴം കാണിക്കുന്നു.

തിന്മകൾക്കെതിരെയുള്ള ശബ്ദം

തിന്മനിറഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കുമെതിരായ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനമാണ് വെളിപാടിലെ ദർശനങ്ങൾ. വെളിപാട് നാലാം അധ്യായത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സർവസൃഷ്ടികളുടെയും ആരാധന സ്വീകരിക്കുന്ന സിംഹാസനാരൂഢനായ ദൈവമാണ് ഈ ദർശനത്തിന്റെ കാതൽ. ദൈവികത സ്വയം ആരോപിക്കുന്ന റോമൻചക്രവർത്തിമാർ അവിടെ നിഷ്പ്രഭരാക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവമായി ജനതകൾ ആരാധിക്കുന്ന ഇവരെ മൃഗമായാണ് വെളിപാ

ടിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് എന്നതുതന്നെ ഇതിലെ ആക്രമണശരത്തിന്റെ മൂർച്ച വെളിവാക്കുന്നു.

''കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടി''നെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണ് പുതിയ ദൈവജനമെന്ന് സിനഗോഗുകളിൽ നിന്നു പുറംതള്ളപ്പെട്ട സഭാസമൂഹത്തോട് യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ പിൻചെല്ലുന്ന ഇവരാണ് യഥാർഥ ആരാധകർ; ദൈവാരാധനയാണ് യഥാർഥ ആരാധന. റോമൻ ഭരണാധികാരികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന സമാധാനമല്ല, ക്രിസ്തുവാകുന്ന കുഞ്ഞാട് സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന പുതിയ ലോകമാണ് നിത്യമായുള്ളത്. തിന്മയുടെ മാലിന്യമേശാത്ത പുതിയ ജറുസലേം ദൈവജനം സ്വന്തമാക്കുന്നതിന്റെ വർണ്ണനയോടെയാണ് യോഹന്നാന്റെ ദർശനങ്ങൾ സമാപിക്കുന്നത്.

ഈ ദർശനങ്ങൾ ഉൾകൊള്ളുന്ന ക്രൈസ്തവജനത സങ്കീർണമായ ലോകത്തിൽ അതീവം ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നു യോഹന്നാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. തിന്മയുടെ മാർഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നത് വിഗ്രഹാരാധനയും തിന്മയുടെ സേവകർ വിഗ്രഹാരാധകരുമത്രേ. വിജാതീയാചാരങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുന്നത് യേശുവിന്റെ മൂല്യങ്ങളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയിൽ അയവുവരുത്തുന്നതാണെന്നു യോഹന്നാൻ നിർദാക്ഷിണ്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികനേട്ടത്തിനും നിലനില്പിനുമായി രാഷ്ട്രീയാധികാരികളെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതും അധാർമികവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങളുമായി ഒത്തുപോകുകയില്ല.

പുറംമോടിയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിന്മയുടെ തനിനിറം പുറത്തുകൊണ്ടുവരാനും അവയുടെ ആത്യന്തികമായ നിലനില്പില്ലായ്മ സ്ഥാപിക്കാനുമാണ് വിഗ്രഹാരാധകർക്കെതിരായ അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് ഭീകരതയാർന്ന പോരാട്ടം ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചവർ ദൈവശക്തിയാൽ ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിവരണം ശക്തിഹീനരായ ദൈവജനത്തിന് പീഡകളിൽ ആശ്വാസമേകുകയും നന്മയുടെ സുനിശ്ചിതവിജയം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിന്മ നിറഞ്ഞതും സംഘർഷഭരിതവുമായ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിലനില്ക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് തിന്മയുടെ ആത്യന്തികനിലനില്പ്പില്ലായ്മ കാണിച്ചുകൊടുക്കാനും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമായ പുതുയുഗപ്രതീക്ഷയും ഈ നവലോകം പടുത്തുയർത്താൻ കർമശേഷിയും നല്കാനുമാണ് വെളിപാട് രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നു പറയാം. പുത്തൻപ്രതീക്ഷകൾ പൂവിടരുന്ന യോഹന്നാന്റെ ദർശനത്തിന്റെ വേരുകൾ അതു രചിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തിൽ പടർന്നു കിടക്കുന്നതു നാമിവിടെ കാണുന്നു.

സാഹിത്യരൂപം

വെളിപാടിൽ വിവിധങ്ങളായ ശൈലികളുടെ സ്വാധീനം കാണുവാൻ കഴിയും. അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് സാഹിത്യരൂപം, പ്രവചനം, ആരാധനാലേഖനശൈലി തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രമുഖമായവ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിവരണങ്ങളുടെ അർഥം തിരിച്ചറിയണമെങ്കിൽ ഇതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ശൈലികളുടെ പ്രത്യേകതകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

a) അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് സാഹിത്യരൂപം

പ്രശ്ന സങ്കീർണതകൾ നിറഞ്ഞ സമൂഹം. ഭാസുരമായ ഭാവി സ്വപ്നം കാണുന്നതിന്റെ സാഹിത്യപ്രകടനമാണ് അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. യഹൂദസമൂഹത്തിലും ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളിലും ബി.സി. 200നും എ.ഡി. 200നും ഇടയ്ക്ക് അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തഴച്ചുവളർന്നിരുന്നു.

മതമർദനങ്ങളുടെയും അരക്ഷിതാവസ്ഥയുടെയും മുന്നിൽ നിസ്സഹായമനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലിലൂടെ തിന്മയുടെ ലോകത്തിന് അറുതിവരുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ മുഖ്യപ്രമേയം. തിന്മനിറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥിതികൾക്കെതിരെയുള്ള ശക്തമായ എതിർപ്പ് ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. ദൈവം മിശിഹായിലൂടെ പുതിയലോകം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ പുതിയ അവബോധവും വിത്തുകളും പ്രതീകഭാഷയിലൂടെ അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് രചനകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് രചനകൾ പ്രഥമമായും ദർശനവിവരണങ്ങളാണ്. നന്മ-തിന്മകളുടെ ദ്വിമാനവീക്ഷണത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ദൈവികശക്തികളുടെയും പൈശാചിക ശക്തികളുടെയും സംഘർഷം ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. തിന്മകളുടെ ശക്തികൾ എത്ര പ്രബലമെന്നു തോന്നിയാലും ആത്യന്തികവിജയം ദൈവത്തിന്റേത് എന്ന് അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് ശക്തി സ്വീകരിച്ച് തിന്മയ്ക്കെതിരെ പോരാട്ടം നടത്താൻ അനുവാചകരെ ഈ അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. വെളിപാടുഗ്രന്ഥത്തിൽ അപ്പോക്കലിപ്റ്റിക് ശൈലിയുടെ സ്വാധീനം വളരെ വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, വരാനിരിക്കുന്ന മിശിഹായല്ല, മിശിഹാരാജ്യത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ച ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവാണ് പുതിയ ലോകം യാഥാർഥ്യമാക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിനപ്പുറത്തെ ലോകമെന്നതിലുപരി സഭകളുടെ ഇന്നത്തെ ലോകമാണ് ഇവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഭാവിയെക്കുറിച്ചല്ല വർത്തമാനകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥമാണ് വെളിപാട് എന്നു പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉചിതം.

b) പ്രവചനഗ്രന്ഥം

വിവരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ഇത് പ്രവചനഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നു. (1,3). ഈ ഗ്രന്ഥം അവസാനിക്കുന്നതും ഈ സൂചന നല്കികൊണ്ടുതന്നെയാണ് (22,18-19). ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുടനീളം പ്രവാചകരെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളുണ്ട്. വെളിപാടിന്റെ രചയിതാവ് പഴയനിയമ പ്രവചന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അവസാനകണ്ണിയായി സ്വയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു (10,1-11). ഇതിലെ വിവരണങ്ങളിലുടനീളം പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രത്യേകദൗത്യത്തിനായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിളിയും മാനസാന്തരത്തിനുള്ള ആഹ്വാനവും ആശ്വാസവചസ്സുകളും കാണാവുന്നതാണ്. വെളിപാടിലെ പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചില ധാരണകൾ തിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഭയാനകമായ ലോകാന്ത്യമാണ് പലരെ സംബന്ധിച്ചും വെളിപാട് തുറന്നുകാട്ടുന്നത്. പക്ഷേ, സഭകളുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്നിഹിതനായ ഉത്ഥിതൻ തെറ്റുകളുടെ പാതയിൽ നിന്നും അവരെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് ഇതിലെ പ്രവചനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശു ആരംഭംകുറിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കു നല്കുന്ന ദൗത്യമാണ് വെളിപാട് പ്രതീകനിബിഡമായ ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

c) ആരാധനാഗ്രന്ഥം

വെളിപാട് കർതൃദിനത്തിൽ യോഹന്നാനു ലഭിക്കുന്ന ദർശനമായി (1,10) അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അപ്പം മുറിക്കൽ ശുശ്രൂഷയുടെ പശ്ചാത്തലമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ബൈബിൾ പണ്ഡിതർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആരാധനയുടെ നിരവധി സൂചനകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്. ദൈവികാരാധനയും പൈശാചികാരാധനയും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനവും ദൈവികാരാധനയുടെ വിജയവുമാണ് വെളിപാട് വിവരിക്കുന്നത്.

d) ലേഖനശൈലി

വെളിപാടിലെ രണ്ടും മൂന്നും അധ്യായങ്ങൾ കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ളവയാണ്. ഈ കത്തുകളെല്ലാം ഒരേ ഘടന തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതും. ഒരു ശൈലി എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ പ്രത്യേകത ഇവിടെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. പുതിയനിയമത്തിലെ പൗലോസ് ശ്ലീഹയുടെ രചനകളാണ് മുഖ്യമായും കത്തുകളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. അഭിസംബോധനയും ആശംസകളും ഉപദേശവും ഈ കത്തുകളിൽ കാണുന്നതുപോലെ വെളിപാടിൽ കാണുന്നില്ല.

വെളിപാടും പ്രതീകങ്ങളും

വെളിപാടുഗ്രന്ഥം പ്രതീകങ്ങളുടെ ഒരു കലവറ തന്നെയാണ്. സാധാരണങ്ങളും അസാധാരണങ്ങളുമായ പ്രതീകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വിവരണങ്ങൾ ആദ്യവായനയിൽ മനസ്സിലാക്കുക എളുപ്പമല്ല. അവയുടെ പൊതുവായ പ്രത്യേകതകൾ അറിയുന്നത് വ്യാഖ്യാനത്തിന് സഹായിക്കും. വെളിപാടിൽ കാണുന്ന പ്രതീകങ്ങൾ പൊതുവേ താഴെകാണുന്നതാണ്:

1. **പ്രപഞ്ച ശക്തികൾ:** പുതിയ ആകാശം, പുതിയ ഭൂമി, നക്ഷത്രങ്ങൾ, പാതാളം, സർപ്പം, തിന്മയുടെ ശക്തികൾ തുടങ്ങിയ ഇവയിൽ പെടുത്താം.

2. **മനുഷ്യനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ:** കുഞ്ഞാടിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ, കുഞ്ഞാടിന്റെ മണവാട്ടി, മനുഷ്യശരീരഭാഗങ്ങളായ തല, കൈ തുടങ്ങിയവ

3. **മൃഗങ്ങൾ:** കുഞ്ഞാട്, സിംഹം, മൃഗം, സർപ്പം, കുതിര തുടങ്ങിയവ

4. **നിറങ്ങൾ:** വെളുപ്പ്, ചുവപ്പ്, കറുപ്പ്, ധൂമ്രം തുടങ്ങിയ വിവധ നിറങ്ങൾ വെളിപാടിലുണ്ട്. വെളുപ്പ് നിറത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. വെളിപാടിൽ വെളുപ്പ് വിജയം, നിർമലത, ഉയിർപ്പ് തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രതീകമാണ്. വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പങ്കുചേരുന്നവരാണ്.

5. **സംഖ്യാപ്രതീകങ്ങൾ:** വെളിപാടിലെ സംഖ്യകൾ പലതും പ്രതീകാത്മകമായാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 3, 4, 7, 12, 42, 1260, 3 1/2, 144000 തുടങ്ങീ നിരവധി സംഖ്യകൾ ഈ വിവരണത്തിൽ ഉപ യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്ന് ദൈവികത്രിത്വത്തിലും പൈശാചിക ത്രിത്വത്തിലും ഉണ്ട്. നാലുദിക്കുകൾ ഭൂമിമുഴുവനെയും, ഏഴ് പൂർണതയെയും സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ട് ബൈബിളിലെ 12 ഗോത്രങ്ങളെയും 12 ശിഷ്യരെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 144 എന്നത് 12X12 എന്നും, അതിനാൽ പഴയനിയമ-പുതിയ നിയമ ദൈവജനം മുഴുവൻ എന്നും മനസ്സിലാക്കാം. മൂന്നരയും 42 മാസവും 1260 ദിവസവും എല്ലാം ഏഴിന്റെ പകുതിയാണ്. ക്ലേശങ്ങളുടെയും ദൈവപരിപാലനയുടെയും കാലം ഇത് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

ഘടന

വെളിപാടുഗ്രന്ഥത്തിലെ വിവരണത്തിൽ ഘടനക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് പണ്ഡിതരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഘടനയുടെ കാര്യത്തിൽ ഐകരൂപ്യം ഇല്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ലളിതമായ ഘടനമാത്രമാണ് നല്കുന്നത്.

1. ആമുഖവിവരണം - 1,1-20
    2. പശ്ചാത്തലം
        സഭകളുടെ പശ്ചാത്തലം - 2,1-3,22
        ദൈവശാസ്ത്രപശ്ചാത്തലം - 4,1-5,14
            3. ദൈവികഇടപെടൽ - 6,1-9,21; 11,14-18
                4. സാക്ഷ്യവും പരിപാലനവും
                    പ്രവാചകർ - 10,1-11,13
                    സ്ത്രീയും സർപ്പവും - 12,1-15,4
            3' ദൈവികഇടപെടൽ - 15,5-16,21
    2' ശിക്ഷയും രക്ഷയും
        തിന്മയുടെ ഉന്മൂലനം - 17,1-20,15
        പതിയ ജറൂസലേം - 21,1-22,5
1' ഉപസംഹാരം - 22,6-21

വെളിപാടിലെ വിവരണത്തിൽ ആവർത്തനങ്ങളും, ഉൾച്ചേർക്കലുകളും ഉണ്ട്. വിവരണം പുരോഗമിക്കുന്തോറും ക്രമാനുഗതമായി ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പുരോഗതിയും കാണുവാൻ കഴിയും. ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാരംഭ ദർശനത്തിലെ സൂചനകൾ തുടർന്നുവരുന്ന കത്തുകളുടെ ഭാഗത്ത് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; ലേഖന ഭാഗത്തുള്ളവയാകട്ടെ, തുടർന്നുള്ള ദർശനങ്ങളുടെ വിവരണത്തിലും. വെളിപാടിലുള്ള വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും ഐക്യവും ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

സിംഹസനസ്ഥനും കുഞ്ഞാടും
(4,1–5,14)

വെളിപാടിൽ നാലാം അധ്യായം മുതൽ തുടങ്ങുന്ന രണ്ടാം ഭാഗത്തെ (4,1 –22,5) ദർശനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥമെന്നു വിളിക്കാം. സഭകൾക്ക് യേശു നല്കിയ സന്ദേശങ്ങളുടെ ശൈലിയിൽനിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തമാണ് ഈ ഭാഗത്തെ ദർശനവിവരണം. സഭകളുടെ ജീവിതം ഒരു സന്ദർശകൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ, സാധാരണഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ് അവർക്കുള്ള കത്തുകൾ. ഇതിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രത്തിലും വിജയിക്കുന്നവർക്കുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളിലും പ്രതീകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാഷ വായനക്കാർക്ക് അത്ര അപരിചിതമായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നാലാം അധ്യായം മുതൽ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ലോകത്തിലാണു നാം പ്രവേശിക്കുന്നത്. യോഹന്നാന്റെ ദിവ്യമായ അനുഭവങ്ങൾ ഭാവനയുടെ ചായമുപയോഗിച്ച് എഴുതിയ ചിത്രങ്ങളാണിവിടെ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്. നന്മതിന്മകൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷവും തിന്മകളുടെ ഉന്മൂലനവുമാണ് രണ്ടാം ഭാഗത്തുള്ള ദർശനവിവരണങ്ങളുടെ അന്തഃസത്ത. യേശുവിനോടു കൂടെനില്ക്കുന്ന സഭയുടെ വിജയത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനവും തിന്മ ഉന്മൂലനംചെയ്യാനുള്ള മാർഗവുമാണ് നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത്.

സിംഹാസനസ്ഥൻ

ആത്മാവിൽ ആകാശങ്ങളിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട യോഹന്നാന്റെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ ഏറ്റവും ആദ്യം വരുന്നത് സ്വർഗത്തിലെ സിംഹാസനവും അതിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുന്നവനുമാണ്. 'സിംഹാസനസ്ഥൻ' എന്നാണ് ദൈവത്തെ ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. യഥാർഥത്തിൽ സിംഹാസത്തിലിരുന്ന് ഭരണം നടത്തുന്നവൻ ദൈവം മാത്രമാണ്. ഏറ്റവും ആകർഷകവും ആർഭാടപൂർണവുമായ കൊട്ടാരദൃശ്യമാണിവിടെ കാണുന്നത്. റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ സിംഹാസനവും ചക്രവർത്തിക്കു ചുറ്റുമള്ള സെനറ്റർമാരും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. കടന്നുവരുന്ന ആരെയും ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന റോമൻകൊട്ടാരത്തിലെ ആ കാഴ്ചയെ അതിശയിക്കുന്നതാണ് വെളിപാടിലെ ദൃശ്യം. പ്രജകൾ ഭയഭക്തിയോടെ ആദരിക്കുന്ന റോമൻ ചക്രവർത്തിയെക്കാൾ എത്രയോ സമുന്നതനാണ് സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവമെന്ന് വെളിപാട് ഈ ചിത്രത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ഭരണം നടത്തുന്നവന്റെ ചിത്രം പഴയനിയമത്തിലും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഭൗമികാധികാരങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നവയല്ലെന്നും അവയിൽ പ്രത്യാശയർപ്പിക്കുന്നത് മൗഢ്യമാണെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ അർഥമാക്കുന്നു.

സിംഹാസനസ്ഥനായവന്റെ ദർശനം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥകാരൻ പഴയനിയമത്തിലെ സുപ്രധാനങ്ങളായ ദൈവദർശനങ്ങൾ മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്നവെന്ന് ഈ വിവരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പുറപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മോശയ്ക്ക് ദൈവം മുൾപ്പടർപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട് (പുറ 3). 'ആയിരിക്കുന്നവനും ... ' എന്ന ഭാഗം പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ ദൈവം മോശയ്ക്കു തന്റെ നാമം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമാണ്. സീനായ്മലയിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴുള്ള മിന്നൽപ്പിണറുകളും ഇടിമുഴക്കങ്ങളും (പുറ 19-21) ഇവിടെയുമുണ്ട്.

ഏശയ്യാപ്രവാചകനു ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് 'ദൈവമായ കർത്താവ് പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ' എന്ന സ്തുതികീർത്തനം (ഏശ 6,3). ദൈവസന്നിധിയിലെ സിംഹാസനങ്ങളും ജീവികളും എസെക്കിയേൽ പ്രവാചകന്റെ ദൈവദർശനത്തിനു സമാനമാണ് (എസ 1,10). പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവദർശനങ്ങൾ മുഴുവൻ അതിന്റെ പ്രൗഢിയോടും ഗാംഭീര്യത്തോടും കൂടെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാട്

പുതിയനിയമത്തിലെ നവീനതയാണ് അഞ്ചാം അധ്യായത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ നാം കാണുന്നത്. ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന രക്ഷകൻ കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെരൂപത്തിൽ ബലഹീനതയോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ ഇവിടെ കടന്നുവരുന്നു. രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷ്യമാണ് ആദ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. 'സിംഹാസനസ്ഥന്റെ കൈകളിലിരിക്കുന്ന ചുരുൾ നിവർത്താനും മുദ്രകൾ തുറക്കാനും ആരാണു യോഗ്യൻ?' എന്ന ചോദ്യത്തിന് ആദ്യ ഉത്തരം സ്വർഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ഭൂമിക്കടിയിലോ ഉള്ള ആരും ഇതിനു യോഗ്യനല്ല എന്നതാണ്. യൂദാവംശത്തിലുള്ളവൻ മാത്രമേ മുദ്രകൾ തുറക്കുകയുള്ളൂ എന്ന പ്രഖ്യാപനം ആരാധനാസമൂഹത്തിനു പ്രതീക്ഷകൾ നല്കുന്നു. രക്ഷാകരചരിത്രം പൂർത്തിയാക്കുന്നതാണ് ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. ദൈവം അനാദിമുതൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത രക്ഷകൻ യൂദാവംശത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവാഗ്ദാനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവുമായ യേശുക്രിസ്തുവാണ്.

രക്ഷയുടെ മാർഗമേതെന്ന് യേശുവിന്റെ ചിത്രീകരണത്തിൽ വ്യക്തമാണ്. മുദ്രകൾ തുറക്കുവാൻ യോഗ്യൻ, കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടാണ്. പുറപ്പാടിൽ ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ രക്ഷയുടെ പ്രതീകമാണ് കുഞ്ഞാട്. അതുപോലെ ഇവിടെയും കുഞ്ഞാട് രക്ഷകന് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. പുറപ്പാടുവിവരണ

ത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്നവനാണവൻ. വെളിപാടിലെ ക്രിസ്തുഭാഷ്യത്തിന്റെ മർമ്മം ഇവിടെയുണ്ട്.

'കൊല്ലപ്പെട്ടത്' യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; 'നില്ക്കുന്നത്' ഉത്ഥാനത്തെയും. ഈ രൂപകത്തിലെ 'നില്ക്കുന്നു' എന്ന പ്രധാനക്രിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനഭാവം വിജയിയുടേതാണ് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉയിർപ്പിലൂടെ മരണത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയവനാണവൻ. യേശുവിന്റെ കടന്നുപോയ മരണത്തെ 'കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്ന പ്രയോഗം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. 'പോലെ'യെന്ന പദം മരണത്തിന്റെ ശക്തി ഇപ്പോളില്ല എന്നു കാണിക്കാനുള്ളതാണ്.

മരണത്തിലൂടെയാണ് യേശു ഉയിർപ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നതെങ്കിൽ, ഓരോ ക്രൈസ്തവന്റെയും മുന്നിലെ മാർഗവും ഇതുതന്നെ. കഷ്ടതകളിലൂടെയും വേദനകളിലൂടെയും കടന്നുപകുന്ന സഭയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ ചിത്രം. ഭൗമികരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രൗഢിയിലും ശക്തിയിലും മയങ്ങി, ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കാനുള്ള പ്രലോഭനങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ യേശുവിന്റെ ഈ ചിത്രം സഭയെ ശക്തയാക്കുന്നു. യേശുവിനെ പിഞ്ചെല്ലാൻ ഏതു പ്രതിബന്ധങ്ങളും പീഡകളും നേരിടാൻ അവൾ തയ്യാറായിരിക്കണം.

കുരിശുമരണത്തിലൂടെ ദൈവത്തിനായി സർവരെയും നേടിയെടുത്ത യേശു അവരെ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതജനമാക്കി മാറ്റി. ദൈവത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരാണവർ. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ രാജാവിനുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കാൻമാത്രം വിധിക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയല്ല ദൈവരാജ്യത്തിൽ അംഗങ്ങളായവർ. സർവാധിപനായ ദൈവത്തോടൊപ്പം അവർ ഭരണം നടത്തും (22,5).

വെളിപാടിലെ കുഞ്ഞാട് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ കുഞ്ഞാടിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. സുവിശേഷത്തിൽ 'ആമ്നോസ്' (കുഞ്ഞാട്) എന്ന ഗ്രീക്കുപദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇവിടെയുള്ളത് 'ആർനിയോൺ' (മുട്ടാട്) ആണ്. ബലഹീനനായ കുഞ്ഞാടിനെ സുവിശേഷകൻ അവതിരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, വെളിപാടിൽ ശക്തിയുടെ രൂപമായ മുട്ടാടുതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. എല്ലാ തിന്മകളെയും എതിർത്തു തോല്പിക്കുന്നവനായ യേശുവിനെ ചിത്രീകരിക്കാനാണ് വെളിപാടിൽ വ്യത്യസ്തമായ 'ആർനിയോൺ' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ദൈവശാസ്ത്ര അടിസ്ഥാനം

വെളിപാടിലെ നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങൾ സഭ സ്വർഗീയ ജറൂസലേം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള തീർഥാടനത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട ദർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വെളിപാടിലെ ദൈവശാസ്ത്ര അടിസ്ഥാനം തന്നെയാണിത്. സർവപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും സർവശക്തനായ ദൈവമാണ്. ദൈവത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന സൃഷ്ടി എത്തിച്ചേരുന്നതും സ്രഷ്ടാവിൽത്തന്നെ. ഈ സായുജ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് പുതിയജറുസലേം. ഇവിടെ എത്തിച്ചേരാനുള്ള മാർഗം, കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടു കാണിച്ചുതന്നതു മാത്രമാണെന്ന് വെളിപാട് പഠിപ്പിക്കുന്നു. കുരിശിലൂടെ യേശു മനുഷ്യകുലത്തിനായി നേടിയ രക്ഷ ദൈവജനം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതും കുരിശിലൂടെതന്നെ. സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്റെയും കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെയും തിന്മയുടെ ശക്തികളുടെമേലുള്ള വിജയമാണ് വെളിപാടിലെ ദർശനങ്ങൾ വരച്ചുകാട്ടുന്നത്. തിന്മയെല്ലാം ഉന്മൂലനംചെയ്യപ്പെട്ട് മാനവകുലത്തിന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവികവാഗ്ദാനങ്ങൾ പൂവണിയുമെന്ന പ്രത്യാശയാണ് തുടർന്നുള്ള അധ്യായങ്ങളിലെ ദർശനവിവരണങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്.

അധ്യായം 16
സപ്തഗണങ്ങളുടെ ദർശനം
(6,1-9,21; 11,14-18)

ഉടനേ സംഭവിക്കേണ്ടവയെന്ന് ആമുഖത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ദർശനങ്ങൾ ആറാം അധ്യായത്തിൽ മുദ്രകൾ തുറക്കുന്നതോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യചരിത്രത്തിന് ഉത്ഥിതൻ നല്കുന്ന അർഥമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. മുദ്രകൾ തുറക്കാൻ യോഗ്യൻ, കൊല്ലപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടാണെന്ന് അഞ്ചാം അധ്യായം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സംഭ്രമജനകങ്ങളായ വിവരണങ്ങൾ യോഹന്നാൻ വളരെ ക്രമബദ്ധമായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞാട് ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി ഏഴുമുദ്രകൾ തുറക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഏഴു കാഹളങ്ങളും ഏഴു ക്രോധചഷകങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്ന വിനാശങ്ങൾ നാം കാണുന്നു. തുടർച്ചയായികടന്നുവരുന്ന ഈ രംഗങ്ങൾ ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നവയും പ്രതീകഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഏഴുമുദ്രകൾ (6,1–9,21)

ദർശനവിവരണങ്ങളുടെ ആരംഭം കുഞ്ഞാട് മുദ്രകൾ തുറക്കുന്നതോടെയാണെന്നത് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യചരിത്രത്തിന് യേശു നല്കുന്ന അർഥമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുന്നത്. മുദ്രകൾ തുറക്കുന്നത്, ഗോപ്യമായത് വെളിപ്പെടുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായി മനസ്സിലാക്കാം. മാനുഷികനേത്രങ്ങൾകൊണ്ട് കാണാൻ സാധിക്കാത്തത് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നു. സർവസൃഷ്ടിയും ദൈവത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് ഉത്പത്തിപുസ്തകം വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സംഭവങ്ങളോരോന്നും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചാണെന്ന് ബൈബിളിലെ അവസാന ഗ്രന്ഥമായ വെളിപാട് വിവരിക്കുന്നു.

മുദ്രകൾ തുറക്കാൻ യോഗ്യനായ കുഞ്ഞാട് ആദ്യമുദ്ര തുറക്കുമ്പോൾ വെളുത്ത കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവൻ കടന്നുവരുന്നു. ഈ ആദ്യമുദ്രയുടെ വ്യാഖ്യാനം വെളിപാടുഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്. പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും വെളുത്തകുതിര തിന്മയുടെപ്രതീകമാണെന്നു പറയുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ദൈവശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ്. വെളിപാടിലെ അശ്വാരൂഢരുടെ പ്രതീകങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇവിടെ കോർത്തിണക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

വെളുത്ത കുതിരപ്പുറത്തെ കിരീടധാരി വിജയത്തിൽനിന്നു വിജയത്തിലേക്കു കുതിക്കുന്നതാണ് ആദ്യദൃശ്യം. വെളുപ്പുനിറം വെളിപാടിൽ ഉത്ഥാനപ്രഭയെയാണ് പ്രഥമമായും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ശക്തിയുടെയും മുന്നേറ്റത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് കുതിര. വിജയശ്രീലാളിതനായി, പുതുയുഗസാക്ഷാത്കാരത്തിനായി മുന്നോട്ടു പ്രയാണംചെയ്യുന്ന ഉത്ഥിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന് വെളുത്ത കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവൻ പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ അർഥം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, പശ്ചാത്തലമായി മനസ്സിൽ കരുതേണ്ടത് ഉത്ഥിതന്റെ സാന്നിധ്യമാണ്. കുരിശുമരണംവഴി പൂർണമായി തിന്മ പരാജയപ്പെടുത്തിയ യേശുവാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ട്. തിന്മകൾക്കെതിരേ വിജയിച്ചുകൊണ്ടുമുന്നേറുന്ന യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് സഭാസമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറ.

തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മുദ്രകൾ തുറക്കുമ്പോൾ കടന്നുവരുന്ന കുതിരകൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ തിന്മയുടെ വിവിധഭാവങ്ങളാണ്. വിവിധനിറങ്ങളുള്ള കുതിരകൾ അക്രമവും മരണവും അനീതിയും പ്രതീകവത്കരിക്കുന്നു. തിന്മകളെയെല്ലാം കീഴടക്കുന്ന ഉത്ഥിതന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചരിത്രത്തെ നയിക്കുന്ന ശക്തികളെ വിലയിരുത്തണമെന്നു കാണിക്കാനാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായ വെളുത്തകുതിര ആദ്യം കടന്നുവരുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തിന്മ ഭൂമിയിൽ അഴിഞ്ഞാടുന്നുവെന്നു

തോന്നുമെങ്കിലും അവയുടെ ശക്തി പരിമിതമാണെന്ന സൂചനകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. 'അധികാരം നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (6,4) എന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. മനുഷ്യന്റെമേൽ പൂർണഅധികാരമൊന്നും ഇവയ്ക്കില്ലെന്നും ആസന്നഭാവിയിൽത്തന്നെ ഇവ പരാജയപ്പെടുമെന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് സഭയെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

തിന്മയുടെ ശക്തി പരിമിതമാണെന്നു പറയുമ്പോൾത്തന്നെ, സഭ സഹനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടിവരുമെന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുന്നതാണ് അഞ്ചാമത്തെ മുദ്ര. ബലിപീഠത്തിനു കീഴിലുള്ളവർ യേശുവിനെപ്രതി ജീവത്യാഗം ചെയ്തവരാണ്. ഇവരുടെ നിലവിളിയാകട്ടെ, തിന്മയുടെ ഭീകരതയ്ക്കുമുന്നിലെ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ രോദനവും. ഇവരുടെ സഹനത്തിന് ദൈവം പ്രതികാരംചെയ്യുമെന്നും ഈ ശക്തികളെ ഉന്മൂലനംചെയ്യുമെന്നുമുള്ള വാഗ്ദാനമൊന്നും വെളിപാട് നല്കുന്നില്ലെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. സഹനം തുടരുമെന്നും ഇനിയും നിരവധിപേർ ജീവൻ ത്യജിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമാണ് യേശുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം (6,11). വേദനയിൽനിന്നും സഹനങ്ങളിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. കുരിശും കണ്ണീരുമില്ലാത്ത മായാലോകമെന്നും വെളിപാട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. സഹനങ്ങൾ നേരിടാനുള്ള ശക്തിയാണ് ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നത്. ബലിപീഠത്തിനു കീഴേയുള്ളവർക്കു നല്കപ്പെടുന്ന വെള്ളയങ്കി നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. യേശുവിനെപ്രതി സഹനത്തിലൂടെ കടന്നുപോയവർ വിജയകിരീടം നേടിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന് അർഥമാക്കുന്നുണ്ട്.

യേശുവിനു വേണ്ടിയുള്ള സഹനവും ദൈവക്രോധത്തിന്റെ മുന്നിലെ നിലവിളിയും തമ്മിൽ വ്യത്യസമുണ്ടെന്ന് ആറാം മുദ്ര കാണിച്ചുതരുന്നു. തിന്മയുടെ ശക്തികളുടേത് നൈരാശ്യത്തിന്റെ വിലാപമാണ് (6,16). ദൈവനീതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ ഓടിയൊളിക്കുമ്പോൾ, ധവളവസ്ത്രം ധരിച്ചവർക്കുമാത്രമാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ തലയുയർത്തി നില്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് (7,9).

ആറാം മുദ്ര തുറന്നശേഷം ഈ ഒരു പുതിയ ദർശനവിഹായസ്സിലേക്ക് വായനക്കാർ ആനയിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ വിജയകീർത്തനമാലപിക്കുന്ന നൂറ്റിനാല്പ്പത്തിനാലായിരംപേരുടെ വലിയ ഒരു ജനസമുദ്രം ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പഴയതും പുതിയതുമായ ഉടമ്പടികൾപ്രകാരമുള്ള ദൈവജനമാണ് വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച് കുരുത്തോലകൾവീശി കീർത്തനമാലപിക്കുന്ന നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരംപേർ. യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ജീവജല

ത്തിന്റെ ഉറവകളിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്ന ഇവർക്ക് ഇനിയൊരിക്കലും വിശക്കുകയോ ദാഹിക്കുകയോ ഇല്ല. ഇവരുടെ കണ്ണുകളിലെ കണ്ണീരെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ചിത്രം എത്രയോ ചേതോഹരമാണ്!

ഏഴാംമുദ്ര നാമേവരെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു എന്നതാണു വാസ്തവം. ഇവിടെ ചരിത്രം അതിന്റെ പൂർണതയിൽ എത്തുമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗത്തിലെ നിശ്ശബ്ദതയാണ് നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗീയ ദർശനത്തിലേക്കു കടന്നുവരാനുള്ള ക്ഷണമായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. ദൈവരഹസ്യങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്കിറങ്ങാനുള്ള വാതിലാണ് നിശ്ശബ്ദതയുടെ ഈ നിമിഷങ്ങൾ.

	7 മുദ്രകൾ	7 കാഹളങ്ങൾ	7 ചഷകങ്ങൾ
1	6,1-2	8,7	16,2
2	6,3-4	8,8-9	16,,3
3	6,5-6	8,10-11	16,,4-7
4	6,7-8	8,12-13	16,8-9
5	6,9-11	9,1-12	16,10-11
6	6,12-17	9,13-21	16,12-16
7	8,1	11,15-18	16,17-21

ഏഴുകാഹളങ്ങൾ (11,14-18)

മുദ്രകളുടെ വിവരണങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് ഏഴുകാഹളങ്ങളുടേത്. ബലിപീഠത്തിനു മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ദൈവദൂതരേയും വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർഥനകളും ഈ കാഹളങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമായി യോഹന്നാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യ നാലുകാഹളങ്ങൾ മുഴങ്ങുമ്പോൾ ഭൂമിയിലും കടലിലും ആകാശത്തിലും സംഭവിക്കുന്ന അനർഥങ്ങൾ ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. തുടർന്നുള്ള കാഹളങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണ മുദ്രയില്ലാത്തവരെയാണ് ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നത്. തിന്മയ്ക്കെതിരെ ദൈവം നിസ്സംഗതപുലർത്തുന്നില്ല എന്നതാണ് നാമിവിടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ശിക്ഷകളല്ല ഇവയൊന്നും. ഇവർ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങൾക്കുശേഷവും ഇവരിലാരും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മനസ്സുതിരിയുന്നില്ല എന്നതാണു യാഥാർഥ്യം (9,20-21).

ഏഴാമത്തെകാഹളം ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആഗമനം വിളംബരംചെയ്യുന്നു (11,15). ദൈവത്തിന്റെ ആലയം തുറക്കപ്പെടുന്നതും അവിടത്തെ സാന്നിധ്യം പ്രകടമാകുന്നതും (11,19) നാമിവിടെ കാണുന്നു. തിന്മകൾക്കെതിരെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധവും ദൈവഭക്തർക്കുള്ള പ്രതിഫലവും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അജയ്യരെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഭൗമികശക്തികളുടെ വിധിയും പരാജയവും ഞെരുക്കങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ ആത്യന്തികവിജയവും പുതിയദർശനം ലഭിക്കുന്നവർ തിരിച്ചറിയുന്നു.

കാഹളങ്ങളുടെ വിവരണശേഷം വെളിപാടിലെ സുപ്രധാനങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പ്രവാചകന്റെ വിളി, രണ്ടു സാക്ഷികൾ, സൂര്യനെ ഉടയാടയാക്കിയ സ്ത്രീ, വ്യാളി, മൃഗം, സിയോണിലെ ദൈവജനം തുടങ്ങിയവ ദൈവശാസ്ത്രപരമായിത്തന്നെ ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണ്.

Prepared by
Dr. Johnson Puthussery CST
POC, Palarivattom